

POSTANOWIENIE

Dnia 17 lutego 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Marian Kocon (przewodniczący)

SSN Krzysztof Strzelczyk

SSN Hubert Wrzeszcz (sprawozdawca)

ze skargi uczestniczki postępowania K. G.
o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem
Sądu Okręgowego w Ł.
z dnia 22 kwietnia 2010 r.,
w sprawie z wniosku W. Z.
przy uczestnictwie K. G., C. W., M. W., M. W. i Agencji Nieruchomości Rolnych
w W. Oddziału Terenowego w O.
o stwierdzenie zasiedzenia,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 17 lutego 2011 r.,
zażalenia uczestniczki postępowania K. G.
na postanowienie Sądu Okręgowego w Ł.
z dnia 7 czerwca 2010 r.,

**uchyla zaskarżone postanowienie i przekazuje sprawę Sądowi
Okręgowemu w Ł. do ponownego rozpoznania, pozostawiając
temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania
zażaleniowego.**

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Ł. odrzucił skargę o wznowienie postępowania.

Z uzasadnienia postanowienia wynika, że K. G. wniosła skargę o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 22 kwietnia 2010 r., oddającego apelację w sprawie o zasiedzenie nieruchomości. W uzasadnieniu skargi podniosła, że nie była zawiadomiona o terminie rozprawy apelacyjnej. Ponadto prawidłowe rozstrzygnięcie sprawy – jej zdaniem – wymagało przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego geodety i przesłuchania świadków.

Opierając się na analizie treści skargi o wznowienie postępowania, Sąd Okręgowy uznał, że K. G. domaga się wznowienia postępowania z powodu nieważności postępowania, spowodowanej pozbawieniem jej możliwości działania na skutek naruszenia przepisów prawa (art. 401 pkt 2 k.p.c.). Zdaniem Sądu wskazana podstawa wznowienia nie zachodzi. Wnosząca skargę nie wykazała bowiem, aby została całkowicie pozbawiona możliwości działania w sprawie. Ponadto podkreślił, że – wbrew twierdzeniom skargi – o terminie rozprawy apelacyjnej został zawiadomiony pełnomocnik wnoszącej skargę o wznowienie postępowania. Nie ma także podstaw do przyjęcia, że pominięcie środków dowodowych stanowi ustawową podstawę wznowienia postępowania.

W zażaleniu pełnomocnik skarżącej zarzucił, że znajdujące się w aktach pełnomocnictwo procesowe nie dotyczy sprawy o zasiedzenie. W konkluzji zażalenia wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i wznowienie postępowania bądź o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Z akt sprawy o zasiedzenie wynika, że Sąd Rejonowy w Z. w dniu 17 listopada 2009 r. uznał, że W. Z. nie jest pełnomocnikiem skarżącej i pozostałych uczestników postępowania C. W., M. W. i M. W., ponieważ przedłożone przez nią pełnomocnictwo procesowe (k. 7 akt) dotyczy sprawy o stwierdzenie nabycia spadku, a nie sprawy o zasiedzenie (k. 28). W. Z., mimo zobowiązania Sądu, nie przedłożyła właściwych pełnomocnictw procesowych. W konsekwencji skarżąca

działała przed Sądem Rejonowym osobiście i jako pełnomocnik – na podstawie przedłożonych w sprawie pełnomocnictw w dniu 30 listopada 2009 r. – C. W., M. W. i M. W. W aktach sprawy nie ma dowodu zawiadomienia skarżącej o terminie rozprawy apelacyjnej, a mimo tego Sąd odwoławczy stwierdził, że została ona prawidłowo zawiadomiona o rozprawie (k. 112).

Z uzasadnienia zaskarżonego postanowienia nie wynika, dlaczego Sąd Okręgowy w przedstawionych okolicznościach – wbrew stanowisku Sądu Rejonowego co do pełnomocnictwa przedłożonego w sprawie przez W. Z. – uznał, że „skarżąca była prawidłowo zawiadomiona o terminie rozprawy za pośrednictwem ustanowionego w sprawie pełnomocnika w osobie siostry W. Z.”. W tej sytuacji nie można odeprzeć podniesionego przez skarżącą zarzutu, że Sąd Okręgowy uznał, iż nie zachodzi wskazana przez nią podstawa do wznowienia postępowania na skutek błędnego przyjęcia, że działała ona w postępowaniu apelacyjnym z pełnomocnikiem procesowym.

Z przedstawionych powodów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji postanowienia (art. 398¹⁵ § 1 w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.).